

Vi skal tage tre hensyn.

For det første skal vi sikre os, at vi får mulighed for at beskytte ulandenes egenproduktion. Vi skal sikre deres muligheder for at få medicin-tilgang f.eks., så vi kan få opblødt reglerne om intellektuel ejendomsret, og vi skal også sikre os, at de kan få mulighed for overhovedet at deltage i disse internationale organisationer, nemlig ved at støtte deres deltagelse i arbejdet.

Der næst skal vi også sikre os, at de hensyn til handelen, som vi ønsker at tage på EU-plan, også bliver taget på WTO-plan, dvs. hensyn til miljø, til ressourceudnyttelse, til arbejdsmiljø, til forbrugersikkerhed, altså, at de produktionsvilkår, vi selv ønsker skal sættes, også bliver sat i WTO-regi.

Og for det tredje skal vi sikre os, at der kommer en demokratisk dimension, en parlamentarisk dimension i WTO-arbejdet. Jeg tror ikke, at vi kan lave egentlige stemmeregler eller noget andet, som vi kender fra EU, på WTO-plan. Men en eller anden form for parlamentarisk årvågenhed, demokratisk medleven i WTO's forhandlinger, tror jeg det er vigtigt at have, også for at kunne påvirke den opinion, som ngo'erne ellers er fuldstændig ene om at være med til at påvirke.

Derfor støtter vi varmt op om det forslag til vedtagelse, som vi selv er medforlagsstillere til.

Den fg. formand (Gitte Seeberg):

Hr. Keld Albrechtsen som ordfører.

Keld Albrechtsen (EL):

Man må jo sige, at fru Elisabeth Arnolds ordførertale var præget af en vis troskyldig naivitet. Hun stiller spørgsmålet: Hvem ville have gavn af, at der ikke kommer nogen ny runde i WTO? Og så hævder hun, at det ville de store selskaber have gavn af.

Problemet, sagt til fru Elisabeth Arnold, er jo, at WTO er de store multinationale selskabers redskab til at fastholde deres privilegier, deres patentrettigheder, deres investeringsrettigheder osv. på befolkningernes bekostning. Derfor er det jo en helt farceagtig påstand, fru Elisabeth Arnold fremkommer med, at det skulle være i de store selskabers interesse, at deres eget redskab til at kontrollere verdensmarkedet, til at udplyndre ulandene, skulle falde fra hinanden.

Det ville derimod være mere indlysende, hvis man spurgte: Er det i ulandenes interesse, at der f.eks. skal gennemføres en ny investeringsaftale? Nej, selvfølgelig er det ikke i ulandenes interes-

se. Det ville være en tabsgivende forretning for ulandene, hvis der kommer en investeringsaftale, som jo vil sikre de store multinationale selskabers ret til at skalte og valte på tværs af grænserne og i ulandene, som jo ikke har den magt og økonomi, der skal til for at kontrollere de store multinationale selskaber.

Der lå jo et udkast, den såkaldte majaftale, som de fleste af de rige lande var indstillet på at gå ind for, med 160 sider, der maalede rettigheder op for de multinationale selskaber.

Vi har hele diskussionen om TRIPS, der cementerer de multinationale selskabers patentrettigheder på medicin f.eks. på bekostning af de fattige landes befolkninger.

Det bliver formentlig desværre udbygget med nye runder, også inden for GATS-aftalerne f.eks., hvor man vil påtvinge verden yderligere udliciteringer af store offentlige tjenesteydelsesområder.

Det kommer også til at ramme os her i Danmark, hvis det får lov til at fortsætte, bl.a. i kraft af Nicetraktaten, hvor Kommissionen får mulighed for at forhandle nye GATS-aftaler med den virkning, at der kan blive tale om udlicitering på sådan nogle områder som vandforsyning, vandværker, plejehjem osv. osv. Det er det, de har i kikkerten, og det er de store selskaber naturligvis interesseret i at få gennemført, fordi de så kan gå ind og stjæle offentlig ejendom og på den måde også berige sig på befolkningernes bekostning.

Vi har set, hvordan vandforsyningen i en række lande er kommet i hænderne på store multinationale vandkoncerner. Det er jo en forfærdelig tanke, at nogle få store selskaber kommer til at kontrollere det vigtigste af alt, vi i virkeligheden har, nemlig vandet, som vi skal drikke, og som er en eksistensbetingelse for alle mennesker, at det bliver overladt til kapitalistiske monopoler.

Det er altså grundtrækket i WTO, og det bliver i øjeblikket kun forstærket i kraft af sådanne ting som Nicetraktaten, der flytter magten over til Europa-Kommissionen og den amerikanske regering.

Vi så jo det dybt udemokratiske forløb i Seattle, hvor en lille kreds af rige, store lande og Europa-Kommissionen forsøgte at lave et forlig hen over hovedet på ulandene. Det blev heldigvis stoppet, ikke mindst på grund af en verdensopinion, der var dybt imod det.

Men jeg er bange for, at forsøget vil blive gjort igen, og med den linje, som den danske regering